Edit with WPS Office

Why the West Falsifies the History of World War II?

పాశ్చాత్యులు/పశ్చిమ దేశాలవారు రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ చరిత్రను ఎందుకు వక్రీకరిస్తున్నారు

మైకేల్ జబారా చార్లీ (MICHAEL JABARA CARLEY) 29.11.2016.

చరిత్రకారులు చరిత్రను తిరిగి తిరిగి విశ్లేషిస్తారు. రాజకీయవాదులు విశ్లేషించినప్పుడు తప్ప ఇతరత్రా ఇది సాధారణ ప్రక్రియ. నిజాన్ని వెలికితీయడం కాక రాజకీయ అవసరాలకు వాడుకొనడం రాజకీయ నాయకుల ఉద్దేశ్యం. వారి రాజకీయ విధానాలకు గత చరిత్రనుండి సమర్ధనలు వెతుక్కుంటారు, తదనుగుణంగా చరిత్రను వక్రీకరిస్తారు.

గత, ప్రస్తుత పాశ్చాత్య రాజకీయ నాయకులకు రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం, దాని మూలాలు ఒక ప్రత్యేక ప్రయోజనానికి ఉద్దేశించినవి. మొదటినుండి ఇదే జరుగుతున్న నిజం.ఆ సంవత్సరం వసంతఋుతువు, వేసవిలలో బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్, రష్యాల మధ్య హిట్లర్ జర్మనీకి వ్యతిరేకంగా రక్షణ ఒడంబడికకై జరిగిన చర్చలపై శ్వేతపత్రాన్ని విడుదల చెయ్యాలని 1939 డిసెంబరులో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్ లు నిజాయితీగా జర్మనీవ్యతిరేక పొత్తుకు కృషి చెయ్యగా, ఆచర్చలు విఫలమవడానికి రష్యా యే కారణమని నిరూపించడానికి అనువుగా దాదాపు ఒక వంద పత్రాలను విదేశాంగ శాఖ అధికారులు జాగ్రత్తగా ఎరపెట్టారు. 1940 జనవరి ప్రథమానికి ఆ శ్వేతపత్రం ప్రూఫ్ రీడింగ్ స్తాయికి చేరుకుంది. బ్రిటన్ లోని ప్రతిఒక్కరూ ఆ శ్వేతపత్ర ప్రచురణకు ఆత్రంగా ఉన్నారు. కావలసిందల్లా ఫ్రాన్సు, ప్రవాస పోలిష్ ప్రభుత్వాల ఆమోదమే. బ్రిటిష్ అధికారులు ఆశ్చర్యపోయే విధంగా ఫ్రాన్సు ప్రభుత్వమూ, పోలిష్ ప్రవాస ప్రభుత్వమూ శ్వేతపత్ర ప్రచురణను వ్యతిరేకించాయి. ప్రస్తుత పాఠకులను కూడా ఇది ఆశ్చర్యానికి లోను చెయ్యవచ్చు. సోవియట్ రష్యా విశ్వసనీయతపై బురద చల్లడానికి బ్రహ్మాండంగా పనికి వచ్చే ఈ శ్వేతపత్ర ప్రచురణను ఫ్రాన్స్ ప్రభుత్వం, పోలిష్ ప్రవాస ప్రభుత్వం ఎందుకు అడ్డుకున్నాయి?

లండన్ లోని ఫ్రాన్సు రాయభారిని ఈ విషయం పై తన మాటలలోనే వివరణ ఇవ్వనిద్దాము. “ఈ శ్వేతపత్రం చదివితే సాధారణంగా ఏర్పడే అభిప్రాయం, ఆదినుండి అంతంవరకూ సంభాషణా కాలమంత సోవియట్ ప్రతినిధులు చర్చలు సార్థకం కావాలనీ, సాధ్యమైనంత ఎక్కువగా అంగీకారయోగ్యంగా ఉండాలనీ, ఫలవంతం కావాలని పట్టుబట్టారనీ, నిజాయితీగానో లేకపోతే మోసపూరిత ఉద్దేశ్యంతోనే అయినా జర్మన్లు దాడిచేసే అన్ని మార్గాలను అడ్డుకోవాలనే సోవియట్ ప్రభుత్వ ఈ ధృఢనిర్ణయం, బ్రిటిష్, ఫ్రెంచ్ ప్రభుత్వాల అనాసక్తి, సోవియట్ ప్రభుత్వ చొరవను కుదించాలనే ఎత్తుగడకు

Edit with WPS Office

వ్యతిరేకమైనదనీ ఏర్పడుతుందని" 12జూన్ 1940లో అతనిచ్చిన వినతిపత్రంలో రాశాడు.

ఆ ఫ్రెంచ్ దౌత్యవేత్త అంతటితో ఆగలేదు. "ఆంగ్లో-ఫ్రెంచ్ ప్రభుత్వాలు సోవియట్ యునియన్ కు నమ్మకమైన హామీ ఇవ్వడానికి చూపిన అయిష్టతే సోవియట్ యూనియన్ నాజీ జర్మనీతో ఒడంబడిక చేసుకొనే విధంగా నెట్టిందని వాదించే విమర్శకులకు ఈ శ్వేతపత్రంలో తగినన్ని ఆధారాలు దొరుకుతాయని" రాశాడు. ఇక్కడ వాడిన భాష అత్యున్నత లౌక్యంతోకూడిన పదజాలంతో తక్కువచేసి చూపించడమే ఐనప్పటికీ విదేశాంగ శాఖ తనకు కావలసిన సమాచారాన్ని అందుకున్నది. అంతేకాక ఇందులో ఫ్రెంచి ప్రజల మనోభావాలను దెబ్బతీసే విధంగా ఈ శ్వేతపత్రం లో ప్రచురణకు పత్రాల ఎంపికలో తమ మిత్ర పక్షం బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం కన్నా ఫ్రెంచ్ ప్రభుత్వమే మాస్కో ప్రభుత్వంతో ఒక అవగాహనకు రావడానికి ఎక్కువ ప్రయత్నం / ఉత్సాహం చూపిందని నిరూపించే పత్రాలను ఎంపిక చెయ్యడం లో విఫల మయ్యిందని ఫ్రెంచ్ వారు భావించారు. ఒక వేళ ఈ శ్వేత పత్రానికి సోవియట్ ప్రభుత్వం జవాబుగా తమ స్వంత పత్రాలను ప్రచురిస్తే ఏమౌతుందోనని ఫ్రెంచ్ వారు ఆందోళనకు గురయ్యారు. ఎవరిని నమ్మి మొగ్గు చూపుతారోనని, ప్రజాభిప్రాయం ఎటుమొగ్గుతుందోనని ఫ్రెంచ్ వారు అనుమానించారు. దీనికి వారివద్ద జవాబు లేదు.

పోలిష్ ప్రవాస ప్రభుత్వానికి సంబంధించి వారు శ్వేతపత్ర ప్రచురణకు పట్టుబట్టలేదు కాని వారుకూడా శ్వేతపత్రం ప్రచురించ వద్దనే కోరుకున్నారు. ఆ ప్రారంభ దినాలలో కూడా పోలిష్ ప్రవాస ప్రభుత్వం యుద్ధానికి దారితీసిన కారణాలో తమ పాత్ర విషయంలోనూ, వేహర్మక్ట్ (Wehrmacht) చేతిలో తమ ప్రతిఘటన రహిత ఓటమి విషయానికీ ప్రచారం కల్పించాలని ఉత్సాహం చూపించలేదు.

1939 లో వారి ప్రవర్తన గురించే కాదు, జనవరి 1939లో అధికారాన్ని అడాల్ఫ్ హిట్లర్ అధికారాన్ని చేజిక్కించుకున్నప్పటినుండి హిట్లర్ పెరుగుదలలో తమపాత్ర గురించి వాస్తవానికి బ్రిటిష్, ఫ్రెంచ్,పోలిష్ ప్రభుత్వాలు మూడూ దాచుకోవలిసింది చాలా ఉంది. సోవియట్ ప్రభుత్వం చాలా వేగంగా ప్రమాద ఘంటికలు మోగించి నాజీ వ్యతిరేక రక్షణ పొత్తును బ్రిటిష్, ఫ్రెంచ్ ప్రభుత్వాలకు ప్రతిపాదించింది. అవును మాస్కో పోలెండ్ కు కూడా సందేశాన్ని పంపింది. సోవియట్ విదేశీవ్యవహారాల కమిస్సార్ ఎం.ఎం.లింటోవ్ ఫాసిస్ట్ ఇటలీని కూడా నాజీ వ్యతిరేక సంఘటనలోకి తేవాలని ఆశించాడు. బుకారెస్ట్ లో సోవియట్ ప్రభుత్వం రుమేనియా ప్రభుత్వంతో విశాల నాజీ జర్మనీ వ్యతిరేక భాగస్వామ్యాన్ని మొదటిప్రపంచ యుద్ధ కాల ఒడంబడిక పరిమళాలతో ఏర్పాటుకు గట్టి ప్రయత్నం చేసింది.

సోవియట్ చేసిన ఈ ప్రయత్నాలన్నీ, ఒక వంక నాజీ జర్మనీతో సోవియట్ రాయబారులు రహస్య చర్చలు జరుపుతుండగా, పాశ్చాత్య ప్రభుత్వాలను మోసగించడానికి పన్నిన కుయుక్తులేనా? కానే కాదు. రష్యన్ ఆర్కైవ్లు దీనిని స్పష్టంగా రూడి చేస్తున్నాయి. సోవియట్ ప్రతిపాదనలు నిజమైనవి కాగా, ఎప్పుడూ ఒక్క క్షణం గూడా సోవియట్ యునియన్ తో నాజీ వ్యతిరేక పొత్తుకు ఆలోచించని ఒక్క పోలెండ్ తప్ప, వారి కాబోయే మిత్రులు ఒకరి తరువాత ఒకరు ఉపేక్షించి వెనుకకు మళ్ళారు. సోవియట్ రాయబారి లిట్వినోవ్ సోవియట్ భవిష్యత్ మిత్రులు నాజీ జర్మనీతో కలవడానికి కోరుకోవడాన్ని గమనించాడు. రుమేనియా, పోలిష్ , జర్మనీల వత్తిడి

Edit with WPS Office

కారణంగా సోవియట్ ప్రభుత్వంతో మంచి సంబంధాలను కలిగి వుందా మన్న దానికి దూరంగా జరగగా, పోలెండ్ స్థిరంగా రష్యా విధానాలను / ప్రయత్నాలను అడ్డుకున్నది. ప్రత్యేకించి పారిస్, లండన్ లకు సోవియట్ రష్యా కూడా నాజీ జర్మనీ తో కలవగలదనే సందేశాన్ని ఇవ్వడానికి, జర్మనీతో పూర్తిగా సంబంధాలను తెగ తెంపులు చేసుకోవద్దని ఒక సోవియట్ రాయబారి తమ ప్రభుత్వానికి సూచించాడు. 1930ల లో మాస్కోలోని నలుగురు ఫ్రెంచ్ రాయబారులు సోవియట్ రష్యాతో మంచి సంబంధాలను ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం రక్షించుకోవాలని , లేకపోతే రష్యా జర్మనీ తో ఒక ఒప్పందానికి వచ్చే ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కోవలసి వస్తుందనీ మరల మరల హెచ్చరించారు. పారిస్ లో వారు పంపిన నివేదికలు ఫైళ్ళలో కూరుకు పొయ్యాయి, ఆఖరికి వాటిని పట్టించుకోలేదు. 1938లో చేకోస్లావేకియాను ముక్కలు చేస్తూ ఫ్రాన్స్, బ్రిటన్ లు జర్మనీ తో కుదుర్చుకున్న మ్యూనిచ్ ఒడంబడికతో, బ్రిటన్, ఫ్రాంసులతో ఐక్య రక్షణకు రష్యా చేస్తున్న ప్రయత్నాలకు గట్టి ఎదురుదెబ్బ తగిలింది. చెకొస్లావేకియా రాయబారులు కానీ సోవియట్ రాయబారులు కానీ ఆ చర్చలలో పాల్గొనడానికి ఆహ్వానించబడలేదు. పోలెండుకు సంబంధించి అది నాజీ జర్మనీతో పొత్తు కుదుర్చుకుంది . ఆడల్ఫ్ హిట్లర్ చెక్ భూభాగాలను పొందితే, తరువాత మావంతు మాకు కూడా వస్తుందని, మ్యూనిచ్ ఒడంబడిక ముందు పోలిష్ రాయబారులు చెప్పారు.

1938లో చేకోస్లావేకియాను ముక్కలు చేస్తూ ఫాన్సు, బ్రిటన్ లు జర్మనీ తో కుదుర్చుకున్న మ్యూనిచ్ ఒడంబడికతో, బ్రిటన్, ఫ్రాంసులతో ఐక్య రక్షణకు రష్యా చేస్తున్న ప్రయత్నాలకు గట్టి ఎదురుదెబ్బ తగిలింది.

ఆరు సంవత్సరాల నాజీ వ్యతిరేక సంఘటన ఏర్పాటుకు ప్రయత్నాలు విఫలమైన తరువాత, సోవియట్ ప్రభుత్వం ఫ్రెంచ్, బ్రిటిష్ ప్రభుత్వాల పై నమ్మకం కోల్పోయి, ప్రతివారూ గుర్తించిన ముంచుకు వస్తున్న యుద్ధం నుండి తప్పించుకొనేటందుకు సోవియట్ ప్రభుత్వం బెర్లిన్ తో నిర్యుద్ధ ఒడంబడిక చేసుకోవడంలో ఆశ్చర్య పడవలసింది ఏమైనా ఉందా? ఇది 23 ఆగష్టు,1939న నాజీ జర్మనీ-సోవియట్ రష్యాల మధ్య కుదిరిన నిర్యుద్ధ ఒడంబడిక. పోలెండుకు సంబంధించి, గర్వంతోనూ, గుడ్డి ద్వేషంతోనూ యుద్ధం ముంచుకు వచ్చిన రోజువరకూ యూ.ఎస్.ఎస్,ఆర్ తో పొత్తు ఆలోచనను ఎగతాళి చేస్తూనే వున్నారు.

నాజీ-సోవియట్ ఒడంబడిక, పశ్చిమ దేశాలతో నాజీ వ్యతిరేక పొత్తుకై జరిపిన ప్రయత్నాల వైఫల్యం వలన తప్ప, ఆ వైఫల్యానికి అది కారణం కాదు. మాస్కో లోని బ్రిటిష్ రాయబారి నమ్మకద్రోహమని నిందించాడు. ఇది ఎట్లా ఉందంటే “దొంగే, 'దొంగ-దొంగ' అని అరచినట్లున్నది. ఉన్న పరిస్తితులలో యుద్ధ ప్రకటన నుండి తప్పించుకోలేనట్లే శాంతి కాలం చివరి దశలో కూడా యుద్ధాన్నుండి తప్పించుకొనే మార్గం కోసం బ్రిటిష్, ఫ్రెంచ్ ప్రభుత్వాలు ప్రయత్నించాయని ఒక బ్రిటిష్ మంత్రి చెప్పాడు. ఇంకా ఇలా చెప్పాడు “మేము తక్షణమే యుద్ధంలోకి వెళ్ళకుండానే యుద్ధప్రకటన ఎప్పుడైనా చెయ్యగలం.” వాస్తవానికి సెప్టెంబర్ 1,1939 న పోలెండ్ దురాక్రమణకు గురైనప్పుడు, ఫ్రాన్స్, బ్రిటన్ లు పోలెండ్ కు సహాయం చెయ్యడానికి చిటికెన వేలు కూడా కదిలించలేదు. ప్రమాదాన్ని కొని తెచ్చుకున్న పోలెండ్ ప్రభుత్వం మొదటి రోజు యుద్ధం తరువాత వార్సా వదిలి పారిపోయింది, దాని కేబినేట్ రుమేనియా సరిహద్దు దాటి, నిర్బంధించబడింది.

Edit with WPS Office

ఫ్రాన్సు, బ్రిటన్ లు పోల్స్ కు వారు ఆపత్కాలంలో ఉన్నప్పుడు సహాయం చెయ్యకపోవడం చూసిన తరువాత యూ ఎస్ ఎస్ ఆర్ 1939లో యుద్ధంలో పాల్గొని ఉంటే బ్రిటిష్, ఫ్రెంచ్ వారు ఎటువంటి సహాయం అందించే వారు కాదని జోసెఫ్ స్టాలిన్ సరిగ్గానే అంచనా వేసి ఉండవచ్చా?. వారు తప్పకుండా సహాయం చేసేవారు కాదు. యూ ఎస్ ఎస్ ఆర్ తన రక్షణను తానూ చూసుకోవలసిందే. కొద్దినెలల తరువాత పోలిష్ ప్రవాస ప్రభుత్వమూ, ఫ్రెంచ్ ప్రభుత్వమూ నాజీ వ్యతిరేక సంఘటనలో చేరడంలో వారి వైఫల్యంపైనా, యుద్ధానికి దారితీసిన మూలాలపైనా ప్రశ్నల తేనెతుట్టె తమనే కాటేస్తుందని తెలిసి శ్వేత పత్ర ప్రచురణను వ్యతిరేకించడం గురించి ఎవ్వరూ ఆశ్చర్యపడరు. ప్రభుత్వ ఆర్కైవ్స్ దీర్ఘకాలం తెరవబడదని ఆశతో నిద్ర పోతున్న కుక్కలను నిద్రపోనివ్వడమే మేలు.

యుద్ధానంతరం, పశ్చిమ దేశాలు స్టాలిన్ హిట్లర్ "మిత్రుడనే" నిందా ప్రచారాన్ని ప్రారంభించాయి.

ఏమైనప్పటికీ, యుద్ధానంతరం చాలా కాలం బ్రిటిష్ శ్వేతపత్రం ప్రకటనా వైఫల్యం గురించి మరిచిపోయ్యారు. నిద్రపోతున్న కుక్కలు లేచి మొరగడం ప్రారంభించాయి. పశ్చిమ దేశాలు స్టాలిన్ హిట్లర్ "మిత్రుడనే" నిందా ప్రచారాన్ని ప్రారంభించాయి. 1948లో యూ.ఎస్(అమెరికా) ప్రభుత్వ స్టేట్ డిపార్టుమెంట్ "నాజీ-సోవియట్ సంబంధాలు, 1939 -1941" పేరున రహస్య పత్రాల సంపుటిని ప్రచురించింది. ఇదంతా తప్పుల తడక(అబద్ధాల) చరిత్ర అని సోవియట్ ప్రభుత్వం జవాబిచ్చింది. నాజీల కెంత బాధ్యత ఉందో అంతే బాధ్యత సోవియట్ రష్యాకు కూడా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో అంతే బాధ్యత ఉందనే పాశ్చాత్య, ప్రత్యేకించి అమెరికాలు, ప్రచార యుద్ధం ప్రారంభించాయి.

అనేక పాశ్చాత్య దేశాల ఆర్కైవ్స్ నుండి మనకు తెలిసిన 1930ల నాటి చరిత్ర ను పరిశీలిస్తే అమెరికా ప్రచారం దుర్మార్గమైనది (విపరీతమైనది). రెండవ ప్రపంచయుద్ధం ప్రారంభించడానికి యూ.ఎస్.ఎస్.ఆర్ ను బాధ్యురాలిగా చేస్తూ నాజీ జర్మనీపై ఉమ్మడి విజయానికి ఎర్ర సేన చేసిన అశేష త్యాగాలను కప్పిపుచ్చుతూ, అమెరికా చేస్తున్న నిందా ప్రచారం కన్నా దుర్మార్గమైనది, కృతజ్ఞతా రాహిత్యం ఇంకేమైనా ఉందా? ఈ రోజులలో పాశ్చాత్య దేశాలలోని ప్రజలకు, నాజీ జర్మనీని అణగదొక్కడం లో సోవియట్ పోరాటాల పాత్ర, వారి అశేష త్యాగాల గురించి ఏమీ తెలియదు. ఆ కాలమంతా ఫ్రాన్స్ లో రెండవ, యుద్ధ రంగాన్ని ప్రారంభించమని తన పాశ్చాత్య ఆంగ్లో-అమెరికన్ మిత్ర దేశాలను అభ్యర్థిస్తూనే, వేర్మచేట్ (హిట్లర్)కు వ్యతిరేకంగా ఎర్రసేన మూడేళ్ళపాటు ఒంటరిగానే పోరాడిందనే విషయం చాలా తక్కువమందికి తెలుసు. వేర్మచేట్ (హిట్లర్)కు, అతని మిత్రులకూ 80శాతం పైగా యుద్ధ నష్టాలను ఎర్రసేన ఒంటరిగానే కలిగించిందనీ, సోవియట్ ప్రజలు అశేష త్యాగాలను చేసిందనీ,2,60,00,000 నుండి 2,70,00,000 మందివరకూ, సాధారణ పౌరులూ, సైనికులూ ప్రాణాలర్పించారని చెబుతున్నప్పటికీ, ఇప్పటికీ సరిగ్గా లెక్క తేలని ఎంతోమంది ప్రాణాలర్పించారనే విషయం, చాలా కొద్ది మందికి మాత్రమే తెలుసు. వీటితో పోల్చితే ఆంగ్లో-అమెరికన్ నష్టాలు సముద్రంలో నీటి బొట్టు వంటివి.

Edit with WPS Office

1991లో సోవియట్ రష్యా విచ్చిన్నం తరువాత, హాస్యాస్పదంగా రష్యా వ్యతిరేక ప్రచారానికి చరిత్ర వక్రీకరణ ఉధృతం ఐంది. బాల్టిక్ రాజ్యాలూ, పోలెండులు ఈ దాడిని ప్రారంభించాయి. (కుక్క) తోక తలను ఆడించిన విధంగా, ఓ.ఎస్.శి.ఇ.(OSCE), పి.ఏ.సి.ఇ (PACE), స్ట్రాస్ బర్గ్ లోని యూరోపియన్ యూనియన్ పార్లమెంట్ వంటి అన్ని యూరోపియన్ ఆర్గనైజేషన్లనూ, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ మూలాలను గురించి హాస్యాస్పద ప్రకటనలు చెయ్యడానికి, వాళ్ళు తమ మందలో కలుపుకున్నారు. ఇది ఏమీ ఎరుగని రాజకీయ నాయకులు, ఏ కొద్దిమందికో రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ మూలాలను గురించి తెలిసినా, వారు చెప్పేది వినే వాళ్ళు లేరని లెక్కలు వేసుకున్న రాజకీయ నాయకుల అజ్ఞానానికి ఇది విజయం తప్ప మరొకటి కాదు. మొత్తం మీద ఎంత మంది వివిధ యురోపియన్ అర్కైవ్లలో 1930ల నాటి, నాజీ వ్యతిరేక ఫ్రంట్ ఏర్పాటుకు సోవియట్లు చేసిన ప్రయత్నాల వివరాలు నిక్షిప్తమై ఉన్న రాయబార పత్రాలను చదివి ఉంటారు? నాజీ జర్మనీ వ్యతిరేక ఐక్య యూరపు రక్షణ ఒడంబడిక జరగకపోవడానికి లండన్, పేరిస్, వార్సాలు అడ్డుకోవడమే కారణమని ఎంత మందికి తెలుసు? చాల తక్కువే నని యూరోపు ప్రభుత్వాల అంతిమ అభిప్రాయం. ఏ కొద్ది మంది చరిత్రకారులూ, విజ్ఞులైన విషయం తెలిసిన పౌరులు నోరు తెరిస్తే అరిచి వారి నోరు మూయించ వచ్చు, పరిగణనలోకి తీసుకోనకుండా, ప్రక్కకు నెట్టివేయవచ్చు అనేది వారి ఎత్తుగడ.

పశ్చిమ దేశాల ప్రచారం సోవియట్ యూనియన్(స్టాలిన్) నాజీ జర్మనీలు (హిట్లర్) "మిత్రులని", ఫ్రాన్సు, బ్రిటన్, పోలెండులు ఆధిపత్య వాదానికి బలికాగా, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి బాధ్యత అంతా సోవియట్, నాజీ జర్మనీలదని.

ఆ విధంగా హిట్లర్, స్టాలిన్ లు ఇద్దరు దుష్ట సహచరులుగా, నిరంకుశులుగా ప్రచారం. సోవియట్ యూనియన్, నాజీ జర్మనీలు మిత్రదేశాలు , రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం పూర్తిగా వారి తప్పిదం. ఫ్రాన్సు, బ్రిటన్, పోలెండులు వారి నిరంకుశత్వానికి అమాయక బలి పశువులు. దానికి అనువుగా 2009లో ఓ.ఎస్.శి.ఇ.(OSCE), పి.ఏ.సి.ఇ (PACE)లు ఆగష్టు 23ను నిరంకుశ ప్రమాదం తప్ప మరే ఇతర సంబంధం లేకుండా, నిర్యుద్ధ ఒడంబడిక ఆరోజున ఏదో ఆకాశం నుండి ఊడిపడినట్లు, నాజీ-సోవియట్ సహచరుల బాధితుల దినోత్సవంగా ప్రకటిస్తూ ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించాయి.

2014లో అమెరికా, యూరోపియన్ యూనియన్లు కీవ్ లో ప్రతీఘాత విప్లవాన్ని (కుట్రను) సమర్ధించిన తరువాత, ఉక్రెయిన్ లో ఒక ఫాసిస్టు నియంతృత్వ సైనిక పాలక వర్గం పాలనాధికారంలోకి వచ్చింది, చరిత్రను వక్రీకరించే ప్రచారం తీవ్రమయ్యింది. ఉక్రెయిన్ లో నాజీలతో సహకరించిన స్తేపాన్ బందేరా (Stepan Bandera)వంటి వారు జాతీయ నాయకులుగా ప్రకటించబడ్డారు. నాజీలతో కుమ్మక్కై వేహ్ర్మచట్ (Wehrmacht), ఎస్.ఎస్. (S.S)లతో ప్రక్కప్రక్కన పోరాడిన ఉక్రెయిన్ పారా మిలిటరీ ఫోర్సు, ఆర్గనైజేషన్ ఆఫ్ ఉక్రెయిన్ నేషనలిస్ట్స్, ఉక్రేంయన్ ఇన్సర్జెంట్ ఆర్మీ(OUN/UPA)లు విముక్తి సేనలుగా మార్చి ప్రచారం పొందాయి.

2014జరిగిన సైనిక కుట్ర తరువాత ఉక్రెయిన్ లో నాజీలతో సహకరించిన స్తేపాన్ బందేరా (Stepan Bandera)వంటి వారు జాతీయ నాయకులుగా ప్రకటించబడ్డారు.

పోలెండ్, బాల్టిక్ దేశాలు తమ వికృత రష్యా ప్రచారానికి ఒక మిత్రుడిని సంపాయించుకున్నట్లు కనుపిస్తున్నది. మాజీ ఎస్.ఎస్. వారు ఊరేగింపు తీశారు, పోలిష్

Edit with WPS Office

అరాచక వీధి రౌడీలు ఎర్రసేన సమాధులను ధ్వంసం చేశాయి, వార్సా ప్రభుత్వం సోవియట్ విమోచన కారుల స్మృతి చిహ్నాలను నేలమట్టం (బుల్డోజ్)చేసింది. గ్దన్స్క్ (Gdansk)లో ఈ ఆకురాలు కాలంలో తెరిచిన రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ ప్రదర్శన శాలలో (museum) పోలిష్ ప్రభుత్వ ప్రచారానికి అనుకూలంగా ఉండే విధంగా విషయ వివరణ సందేశాలను మలచటానికి వార్సా ప్రయత్నం చేసింది. అధికార లా అండ్ జస్టిస్ పార్టీ పోలెండ్ ను గొప్ప బాధితునిగా చూపించే విధంగా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ చరిత్రను వక్రీకరించాలని కోరుకుంటున్నది. వాస్తవానికి 1930ల లో పోలెండ్ ది ముఖ్య పాత్రే కాని, ఘనమైనదేమీ కాదు. అది యూరోపియన్ ఐక్య రక్షణ ప్రయత్నాలను చెడగొట్టింది.

ఈ సంవత్సరం అక్టోబర్ లో పోలిష్, ఉక్రేనియన్ చట్ట సభలు రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి నాజీ జర్మనీ, సోవియట్ యునియన్ లను బాధ్యులను చేస్తూ తీర్మానాలను ఆమోదించాయి. పోలెండ్ నాజీ జర్మనీతో కుమ్మక్కైన విషయాన్ని, (1930)లలో నాజీ వ్యతిరేక రక్షణ వ్యవస్థ ఏర్పాటుకు సోవియట్లు చేసిన ప్రయత్నాలను అది అడ్డుకున్న విషయం దృష్టిలో ఉంచుకుంటే ఈ తీర్మానం అతివాస్తవికత(అవాస్తవం). రెండవ ప్రపంచయుద్ధంలో నాజీ లతో కుమ్మక్కైన సందర్భాన్ని ఉత్సవంగా జరపాలని ఉక్రెయిన్ చేసిన తీర్మానం దీనికి తగ్గ మతిమాలిన చర్య.

పరిహాస్పాసదంగా, లా అండ్ జస్టిస్ పార్టీ కి ఉక్రెయిన్ ఫాసిస్టులతో చేతులు కలపడంలో దాని సమస్యలు దానికున్నాయి. నాజీలతో కుమ్మక్కై, యుద్ధంలో పాల్గొన్న, సోవియట్ ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా దారుణాలు చేసిన ఉక్రేనియన్ నాజీ శక్తులు, పోలెండులో కూడా యుద్ధం రెండవ భాగంలో పోలెండ్ లో కూడా దారుణ హత్యలకు పాల్పడ్డారు.

ఎంత బలంగా పోలెండ్ చరిత్రను వక్రీకరించాలని ప్రయత్నించినా, అది ఉక్రేనియన్ నాజీ మిత్రులు పోలిష్ ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా చేసిన దారుణాలను కప్పి పెట్ట లేదని, పోలెండ్ లో ఇటీవలనే విడుదలైన విజయవంతమైన సినిమా “వోల్హనియా” (Volhynia)లో గుర్తుచేసుకున్నారు. ఇద్దరికీ శత్రువైన రష్యాకు వ్యతిరేకంగా ఏకమవడానికి, ఉక్రేనియన్ ఫాసిజం, వారి నాజీలతో కుమ్మక్కైన చరిత్రను పాతిపెట్టడానికి దొంగల మధ్య కవితాపఠనం లా కనుపిస్తున్నదిది. దక్షిణ పోలెండ్ లో నివాసమున్న అసంఖ్యాక ఉక్రేనియన్లు, చట్ట విరుద్ధంగా ఉక్రేనియన్ నాజీ మిత్రుల స్మారక చిహ్నాలను పెట్టడం మానినప్పుడే ఇది సాధ్యమౌతుంది. పాపం పేద పోలెండు ప్రజలు, వారికి ముందు చూస్తే గొయ్యి, వెనుకకు చూస్తే నుయ్యి. వారిది దారితోచని స్థితి. ఎర్రసేన పోలెండ్ ను విముక్తం చేసిందనీ, ఉక్రేనియన్ నాజీ మిత్రుల దారుణాలను అడ్డుకున్నదనీ గుర్తుచేసుకోవడం కూడా వారికి అంగీకారం కాదు.

వారి మధ్య ఉన్న ఉక్రేనియన్ నయా నాజీల వెల్లువను అడ్డుకోవడానికి, రష్యన్లూ, పోలులు తమ మధ్య ఉన్న అగాధాన్ని పూడ్చుకుంటారా ? ఇది జరిగేటట్లు కనపడడం లేదు. 1930ల లో కూడా పోలిష్ ప్రభుత్వానికి నాజీ జర్మనీ, సోవియట్ యూనియన్ లలో ఒకరితో స్నేహాన్ని ఎంచుకొనే అవకాశం ఉంది. అది నాజీ జర్మనీతో కలిసి నడవాలని నిర్ణయించుకుంది. నాజీ వ్యతిరేక పొత్తుకై సోవియట్ చేసిన ప్రతిపాదనను తిరస్కరించింది. ఆశ్చర్యమేమీ లేదు. చరిత్రను వక్రీకరించాల్సిందే. పాశ్చాత్య ప్రభుత్వాలకూ, పోలెండులకు దాచుకోవలసిన హీన చరిత్ర చాలా ఉంది.

Edit with WPS Office

మైకేల్ జబారా చార్లీ (MICHAEL JABARA CARLEY) 29.11.2016.

Edit with WPS Office

Why the West Falsifies the History of World War II?

MICHAEL JABARA CARLEY | 29.11.2016.

Why the West Falsifies the History of World War II.

Historians interpret and reinterpret history. It is a normal process… except when politicians do the reinterpreting. Their interests are not intellectual but rather political. They seek justification for their politics by evoking the past, history as they need it to be.

The origins and waging of World War II are of special interest to western politicians, past and present. This was true even early on. In December 1939 the British government decided to lay a white paper on the Anglo-Franco-Soviet negotiations during the spring and summer of that year to organise a war-fighting alliance against Hitlerite Germany. Foreign Office officials carefully picked out a hundred or so documents to show that they and the French had been serious about organising an anti-German alliance and that the USSR was principally responsible for the failure of the negotiations. In early January 1940 the white paper reached the stage of page proofs. Nearly everyone in London was impatient to publish it. All that was needed was the approval of France and the Polish government in exile. Much to the surprise of British officials, France opposed the publication of the white paper, and so did the Polish government in exile. This may also come as a surprise to present day readers. Why would French and Polish officials be opposed to a publication considered «good propaganda» by the British to blacken the reputation of the Soviet Union?

Let's allow the French ambassador in London to explain in his own words. «The general impression which arises from reading [the white paper]», he wrote in a memorandum dated 12 January 1940, «is that from beginning to end the Russian government never ceased to insist on giving the agreement [being negotiated] the maximum scope and efficacy. Sincere or not, this determination of the Soviet government to cover effectively all the possible routes of a German aggression appears throughout the negotiations to collide with Anglo-French reluctance and with the clear intention of the two governments to limit the field of Russian intervention».

And the French ambassador did not stop there. He observed that critics who felt that the USSR had been forced into agreement with Nazi Germany by Anglo-French «repugnance» to make genuine commitments in Moscow would find in the white paper «a certain number of arguments in their favour.» The language used here was in the finest traditions of diplomatic understatement, but the Foreign Office nevertheless got the message. The more so because there was this further, telling irritatant to Gallic sensibilities that the documents selected for the white

Edit with WPS Office

paper failed to show that they, the French, had been more anxious to conclude with Moscow than their British allies. What would happen, the French wondered, if the Soviet government published its own collection of documents in reply to a white paper? Who would public opinion believe? The French were not sure of the answer.

As for the Poles in exile, they could not much insist, but they too preferred that the white paper not be published. Even in those early days Polish exiles were not anxious to publicise their responsibilities in the origins of the war and their swift defeat at the hands of the Wehrmacht.

In fact, all three governments, British, French and Polish, had much to hide, not just their conduct in 1939, but during the entire period following Adolf Hitler's rise to power in January 1933. The Soviet government was quick to ring the alarm bells of danger and to propose a defensive, anti-Nazi alliance to France and Britain. And yes, Moscow also made overtures to Poland. The Soviet commissar for foreign affairs, M. M. Litvinov, even hoped to bring fascist Italy into an anti-Nazi coalition. In Bucharest, the Soviet government made concerted efforts to gain Romanian participation in a broad anti-German alliance redolent of the Entente coalition of World War I.

Were all these Soviet efforts a ruse to dupe the west while Soviet diplomats secretly negotiated with Nazi Germany? Not at all, Russian archives appear conclusive on this point. The Soviet overtures were serious, but its would-be allies demurred, one after the other, except for Poland, which never for a moment considered joining an anti-Nazi alliance with the Soviet Union. Commissar Litvinov watched as Soviet would-be allies sought to compose with Nazi Germany. Poland persistently obstructed Soviet policy and Romania, under Polish and German pressure, backed away from better relations with Moscow. One Soviet ambassador even recommended that the Soviet government not break off all relations with Berlin in order to send a message, especially to Paris and London, that the USSR could also compose with Nazi Germany. The four most important French diplomats in Moscow during the 1930s warned repeatedly that France must protect its relations with the USSR or risk seeing it come to terms with Berlin. In Paris their reports disappeared into the files, ultimately unheeded. The greatest blow to collective security came in September 1938 when France and Britain concluded the Munich accords which sanctioned the dismemberment of Czechoslovakia. Neither Czechoslovak nor Soviet diplomats were invited to participate in the negotiations. As for Poland, it allied itself with Nazi Germany. «If Hitler obtains Czechoslovak territories,» said Polish diplomats before Munich, «then we will have our part too».

The greatest blow to collective security came in September 1938 when France and Britain concluded the Munich accords which sanctioned the dismemberment of Czechoslovakia

Could it be a surprise that after nearly six years of failed attempts to organise an anti-Nazi front, that the Soviet government would lose all confidence in the French and British governments and cut a deal with Berlin to stay out of a war, which everyone recognised was imminent? This was the Nazi-Soviet non-aggression pact signed on 23 August 1939. As for the Poles, in their hubris and

Edit with WPS Office

blindness, they mocked the idea of an alliance with the USSR right up until the first day of the war.

The Nazi-Soviet non-aggression pact was the result of the failure of six years of Soviet policy to conclude an anti-Nazi alliance with the west and not the cause of that failure. The British ambassador in Moscow accused the Soviet government of «bad faith», but that was just Pot calling Kettle black. Even in the last days of peace, the British and French governments looked for a way out of war. «Although we cannot in the circumstances avoid declaring war,» said one British minister, «we can always fulfill the letter of a declaration of war without immediately going all out.» In fact, France and Britain scarcely raised a finger to help Poland when it was invaded on 1 September 1939. Having brought disaster on itself, the Polish government fled Warsaw after the first days of fighting, its members crossing into Romania to be interned.

If France and Britain would not help the Poles in their moment of desperation, could Joseph Stalin have reasonably calculated that the British and French would have done more to help the Soviet Union, had it entered the war in September 1939? Clearly not. The USSR would have to look to its own defences. No one should be surprised therefore that a few months later the French and Poles in exile would oppose publication of a white paper which could open a Pandora's box of questions about the origins of the war and their failure to join an anti-Nazi alliance. Better to let sleeping dogs lie and hope that government archives would not be opened for a long time.

After the war, the west launched a campaign accusing Stalin of being Hitler's «ally»

After the war, however, the fiasco surrounding the British white paper was long forgotten. The sleeping dogs awakened and began to bay. The west launched a campaign accusing Stalin of being Hitler's «ally». In 1948 the US State Department issued a collection of documents entitled Nazi-Soviet Relations, 1939-1941, to which the Soviet government replied with Falsifiers of History. The propaganda war was on, as was the western especially American attempt to attribute to the USSR as much as to Nazi Germany the responsibility for setting off World War II.

The American propaganda was preposterous given the history of the 1930s as we now know it from various European archives. Was there ever a gesture of ingratitude greater than US accusations blaming the USSR for the origins of the war and covering up the huge contribution of the Red Army to the common victory against Nazi Germany? These days in the west the role of the Soviet people in destroying Nazism is practically unknown. Few are aware that the Red Army fought almost alone for three years against the Wehrmacht all the while demanding a second front in France from its Anglo-American allies. Few know that the Red Army inflicted more than 80% of all casualties on the Wehrmacht and its allies, and that the Soviet people suffered losses so high that no one knows the exact numbers, though they are estimated at 26 to 27 million civilians and soldiers. Anglo-American losses were trivial by comparison.

Edit with WPS Office

Ironically, the anti-Russian campaign to falsify history intensified after the dismemberment of the USSR in 1991. The Baltic states and Poland led the charge. Like a tail wagging the dog, they stampeded all too willing European organisations, like the OSCE and PACE and the EU Parliament in Strasbourg, into ridiculous statements about the origins of World War II. It was the triumph of ignorance by politicians who knew nothing or who calculated that the few who did know something about the war, would not be heard. After all, how many people have read the diplomatic papers in various European archives detailing Soviet efforts to build an anti-Nazi alliance during the 1930s? How many people would know of the responsibilities of London, Paris, and Warsaw in obstructing the common European defence against Nazi Germany? «Not many,» must have been the conclusion of European governments. The few historians and informed citizens who did or do know the truth could easily be shouted down, marginalised or ignored.

Western propaganda claimed that the Soviet Union and Nazi Germany were «allies». World War II was entirely their fault, while France, Britain and Poland were innocent victims of totalitarianism

Thus it was that Hitler and Stalin became accomplices, the two pals and the two «totalitarians». The Soviet Union and Nazi Germany were «allies». World War II was entirely their fault. France, Britain and Poland were innocent victims of totalitarianism. The OSCE and PACE issued resolutions to this effect in 2009, declaring 23 August a day of remembrance of the victims of the Nazi-Soviet «alliance», as if the non-aggression pact signed on that day came out of the blue and had no context other than totalitarian evil.

In 2014 after the US and EU supported a coup d'état in Kiev, a fascist junta took power in the Ukraine, and the propaganda campaign to falsify history intensified. Ukrainian Nazi collaborators like Stepan Bandera were made into national heroes. The Ukrainian paramilitary forces, the so-called Organisation of Ukrainian Nationalists and the Ukrainian Insurgent Army (OUN/UPA), which fought alongside the Wehrmacht and SS, were likewise transformed into forces of liberation.

After the 2014 putsch, Ukrainian Nazi collaborators like Stepan Bandera were made into national heroes

It looked like Poland and the Baltic states had gained an ally for their ugly anti-Russian campaigns. SS veterans paraded in the Baltic countries, and Polish hooligans vandalised Red Army graves while the Warsaw government bulldozed memorials to the Soviet liberators of Poland. Just this autumn Warsaw has attempted to control the thematic messages of a new museum of the Second World War being opened in Gdansk so that they conform to Polish government propaganda. The ruling Law and Justice Party wants to make Poland into a noble victim and the main story of World War II. In fact, Poland was a main story of the 1930s though not in any noble role. It was a spoiler of European collective security.

In October of this year the Polish and Ukrainian legislative assemblies passed resolutions vesting responsibility for World War II in Nazi Germany and the Soviet Union. Given Poland's role in collaborating with Nazi Germany and

Edit with WPS Office

obstructing Soviet efforts to create an anti-Nazi alliance in the 1930s, this resolution is surreal. Equally perverse is the Ukrainian equivalent resolution by a government celebrating Nazi collaboration during World War II.

Ironically, the the Law and Justice Party has its own troubles in its «alliance» with fascist Ukraine. Those Ukrainian collaborators, who fought with the Nazis and committed atrocities against Soviet citizens, also committed mass murder in Poland during the latter part of the war. As mightily as Poland seeks to falsify history, it cannot cover up the atrocities of Ukrainian Nazi collaborators against Poles, remembered in a recently released Polish hit film, «Volhynia». It looks like a poetic falling out amongst thieves who must bury the history of Ukrainian fascism and Nazi collaboration in order to unite against the common Russian foe. If only the numerous Ukrainians now living in southern Poland would stop putting up illegal monuments to remember Ukrainian Nazi collaborators. The poor Poles are caught between a rock and hard place. It is equally disagreeable to remember that the Red Army liberated Poland and stopped the atrocities of Ukrainian Nazi collaborators.

As mightily as Poland seeks to falsify history, it cannot cover up the atrocities of Ukrainian Nazi collaborators against Poles, remembered in a recently released Polish hit film, «Volhynia»

Will Russia and Poland finally bury the hatchet to rid themselves of the new wave of Ukrainian fascists in their midst? This is unlikely. The Polish government also had to choose in the 1930s between Nazi Germany and the Soviet Union. It chose collaboration with Nazi Germany and spurned an anti-Nazi alliance with the Soviet Union. No wonder history must be falsified. There is so much for western governments and Poland to hide.